

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 229/06-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ľ. O. a E. O., obaja bytom T., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 197/97 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ľ. O. a E. O. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. mája 2006 doručená sťažnosť Ľ. O. a E. O., obaja bytom T. (ďalej len „sťažovatelia“), v ktorej namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 197/97.

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že: „(...) Do dnešného dňa od nálezu Ústavného súdu Košice Okresný súd vo veci nekonal. Vzhľadom na dobu, že sa jedná o spor ešte z roku 1997. Moja snaha ukončiť úspešne spor je v nedohľadne. A mám za to, že príslušný sudca ani nemá záujem túto cauzu ukončiť. Neodôvodnené prietahy ako i opakované chybné rozhodnutia sú príčiny na strane súdu, že moje ústavné práva boli porušené nečinnosťou a konaním súdu smerom k nezmyselným prietahom. Preto moja sťažnosť smeruje proti Okresnému súdu v Trnave, podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Poukazujem na vážnu skutočnosť mnohoročnej právnej neistoty a skutočnosť, že žalobca vo veci nám na tom základe trvale neodôvodnene odmieta vykonať prevod užívaného bytu do osobného vlastníctva. Ako starobní dôchodcovia túto nespravodlivosť právnu neistotu a nezákonnosť prežívame po dobu viac rokov v psychickom napätí. Domnievam sa, že vyššie uvedené je postačujúce na to, aby Ústavný súd SR moju sťažnosť prijal na predbežné prerokovanie, a podľa mojej sťažnosti vyhovel. Okresnému súdu v Trnave ukončiť spor okamžite a bez prietahov. (...)“

Pretože podanie v predloženej podobe nemalo predpísané náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľov listom z 8. júna 2006, aby odstránili nedostatky svojho podania tak, aby zodpovedalo ustanoveniam § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde, najmä aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy pripojili splnomocnenie pre ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom. Sťažovatelia boli osobitne poučení aj o tom, že prípadne môžu požiadať o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom, a za tým účelom im bolo zaslané tlačivo na potvrdenie ich majetkových pomerov.

Sťažovatelia uvedenú výzvu prevzali 12. júna 2006, na túto však do dnešného dňa vôbec nereagovali.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Predmetná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde. Sťažovatelia na výzvu ústavného súdu na odstránenie nedostatkov svojho podania v stanovenej lehote nereagovali.

Pretože predmetná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a keďže sťažovatelia ani po výzve ústavného súdu nepripojili splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom a nepožiadali ani o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom, v súlade s § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde bolo potrebné túto sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júla 2006